

Sygn. akt III C 1322/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny

w następującym składzie

Przewodniczący SSO Joanna Korzeń

Sędziowie SO Ewa Witkowska

SR (del.) Andrzej Lipiński (spr.)

Protokolant sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2015r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Miejskiego Rzecznika Konsumentów w W.

przeciwko (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

postanawia:

1. umorzyć postępowanie w sprawie;
2. zasądzić od (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Miejskiego Rzecznika Konsumentów w W. kwotę 68.826,58(sześćdziesiąt osiem tysięcy osiemset dwadzieścia sześć złotych pięćdziesiąt osiem groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 64.834(sześćdziesiąt cztery tysiące osiemset trzydzieści cztery złote) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. nakazuje pobrać od (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 35.579 (trzydzieści pięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych) złotych tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt III C 1322/13

UZASADNIENIE

Pozwem skierowanym do Sądu Okręgowego w Warszawie Miejski Rzecznik Konsumentów w W. działający jako reprezentant grupy wniósł o zasądzenie od (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty łącznej 1 778 935,45 złotych tytułem zwrotu kwot pobranych przez pozwanego od członków grupy bez podstawy prawnej. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz każdego z członków grupy kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych lub według spisu kosztów, jeżeli spis taki zostanie złożony przed zamknięciem rozprawy ewentualnie o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych lub według spisu kosztów, jeżeli taki spis zostanie złożony przed zamknięciem rozprawy (pozew k.2-112).

W odpowiedzi na pozew (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. wniosło o odrzucenie pozwu ewentualnie o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych tj. w wysokości 709 850,34 złotych albo według spisu kosztów, jeżeli spis taki zostanie złożony przed zamknięciem rozprawy(odpowiedź na pozew k.3682-4565)

W piśmie dnia 27 marca 2015 roku Miejski Rzecznik Konsumentów Miasta W. jako reprezentant grupy cofnął pozew wobec zaspokojenia przez pozwanego roszczeń członków grupy dochodzonych w niniejszej sprawie. Miejski Rzecznik Konsumentów Miasta W. wniosł o zasądzenie kosztów procesu w wysokości określonej w spisie kosztów, a w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku – wniosł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Warszawie według norm przepisanych w wysokości sześciokrotnej stawki minimalnej, określonej w § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Sąd zważył co następuje:

Na podstawie art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Zgodnie z § 4 przytoczonego przepisu sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Art. 19 ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz. U. z 2010 r. Nr7 poz.44) stanowi natomiast, że cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia oraz zawarcie ugody wymaga zgody więcej niż połowy członków grupy. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia, jak też zawarcie ugody, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami albo zmierzają do obejścia prawa bądź rażąco naruszają interes członków grupy.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew.

Cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie było skuteczne z uwagi na cofnięcie pozwu przez więcej niż połowę członków grupy, którzy złożyli pisemne oświadczenia w tym przedmiocie. Okoliczności sprawy, w szczególności zaspokojenie przez pozwanego roszczeń członków grupy, nie wskazują, że cofnięcie pozwu było sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, tj. nie zachodziły przesłanki z art. 203 § 4 k.p.c., a także że cofnięcie było sprzeczne z dobrymi obyczajami bądź rażąco naruszało interes członków grupy, zatem nie występowały przesłanki z art. 19 ust. 2 ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, dające Sądowi możliwość uznania cofnięcia pozwu za niedopuszczalne. Konieczne było zatem umorzenie postępowania w sprawie, na podstawie art. 355§ 1 k.p.c. w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, o czym Sąd orzekł w punkcie pierwszym postanowienia.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W przypadku cofnięcia pozwu co do zasady strona cofająca pozew jest uznawana za przegrywającą proces i w związku z tym obciążana jest jego kosztami. Jednakże w sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda, pozwanego należy uznać za stronę przegrywającą sprawę w rozumieniu przepisów o kosztach procesu (postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 12 kwietnia 2012 r., sygn. II CZ 208/11).Stornami postępowania grupowego są powód –reprezentant grupy i pozwany. Ciężar zgromadzenia funduszków niezbędnych do uruchomienia postępowania grupowego spoczywa na reprezentancie (art.2 ust.2 u.k.s.c.). Ustawa nie wskazuje źródeł finansowania pozostawiając tę kwestię reprezentantowi i wewnętrznej organizacji grupy. Konsekwentnie zasądzenie kosztów następuje w zależności od wyniku procesu od pozwanego na

rzecz powoda-reprezentanta grupy. Ustawa nie przewiduje obciążenia kosztami procesu poszczególnych członków grupy. Członkowie grupy zajmują pozycję właściwą stronie w znaczeniu materialnym, a nie formalnym i nie biorą udziału w postępowaniu na zasadach właściwych wielopodmiotowej stronie procesowej. Tym samym podsumowując koszty procesu są zasądzone od lub na rzecz reprezentanta grupy, a nie poszczególnych członków grup. Z uwagi więc na fakt zaspokojenia roszczeń członków grupy, za stronę przegrywającą należało uznać pozwanego, co skutkowało zasądzeniem od niego na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z §6 ust. 7 w zw. z §2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Wynagrodzenie pełnomocnika liczone było od wartości przedmiotu sporu, z uwzględnieniem niezbędnego nakładu pracy pełnomocnika, a także charakteru sprawy i wkładu pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia, co uzasadniało zasądzenie pełnomocnikowi sześciokrotności stawki minimalnej (43 200 złotych). Te same okoliczności wpłynęły na zasądzenie na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym w wysokości sześciokrotnej stawki minimalnej (21 600 złotych). Należało zauważyć, że również pozwany widział że niezbędny nakład pracy pełnomocnika w tej sprawie jest wysoki- uzasadniający zasądzenie maksymalnej stawki kosztów zastępstwa procesowego, skoro żądał już w odpowiedzi na pozew kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 709 850,34 złotych, oczywiście w przypadku wygranej pozwanego Towarzystwa (...). Konieczne było również zasądzenie na rzecz powoda poniesionych przez niego i wyszczególnionych kosztów tj. opłaty skarbowej od pełnomocnictwa substytucyjnego w kwocie 34 złotych, kosztów notarialnych w łącznej wysokości 312,42 złotych oraz kosztów tłumaczeń w łącznej wysokości 3680,16 złotych, które to koszty Sąd uznał za koszty niezbędne i celowe do dochodzenia roszczenia w sprawie. Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w punkcie drugim postanowienia.

Powód był na podstawie art. 96 pkt 1 ust. 7 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwolniony z obowiązku uiszczania kosztów sądowych (opłaty od pozwu). Wobec uznania, że pozwany jest stroną przegrywającą sprawę, Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. w zw. z art. 98 k.p.c. nakazał pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 35.579 złotych tytułem zwrotu nieuiszczonej opłaty od pozwu, o czym orzeczono w punkcie 3-cim postanowienia.